

РЕШЕНИЕ

№ 2587

гр. София, 29.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-IV-Г, в закрито заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Албена Александрова

Членове: Нели С. Маринова
Гюлсевер Сали

като разгледа докладваното от Албена Александрова Въззивно гражданско дело № 20221100505441 по описа за 2022 година

Производството е по чл.435 и сл.ГПК.

Образувано е по частна жалба на П. Й. П. срещу постановление на ЧСИ С.Я. по изп.д.№ 20198440403030 от 12.10.2021 г. за налагане на глоба с твърдения, че същото е незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалноправните норми. Жалбоподателката излага оплаквания, че липсва нарушение на решението по гр.д.№ 16656/2018 г. на СРС, 89 с-в. Твърди, че постановлението не е мотивирано, тъй като не е посочено как е установено твърдяното неизпълнение и с какво конкретно действие или бездействие не е изпълнено задължението. Не е спазена и процедурата по чл.528, ал.5 ГПК, като не са изпълнени подготвителни действия за ефективно изпълнение по връчване на покана на длъжника. Моли съда да отмени постановлението от 12.10.2021 г. за налагане на глоба. Претендира разноски.

Ответникът по частната жалба-Д.Р.З. не взема становище по нея.

ЧСИ С.Я. излага мотиви за неоснователност на жалбата. Твърди, че не са допуснати процесуални нарушения при издаване на обжалваното постановление, че представените разпечатки от кореспонденция между

страните са непълни и не отразяват обективната действителност, както и че постановлението е мотивирано.

Съдът, като прецени становищата на страните и доказателствата по изпълнителното дело, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството по изп.д.№ 20198440403030 е образувано по молба на Д.Р.З. срещу П. Й. П. въз основа на изпълнителен лист на СРС, 89 с-в от 25.10.2019 г., гр.д.№ 16656/2018 г., издаден на основание решение № 102235/24.04.2019 г., с което е определен режим на лични отношения между взыскателя и непълнолетния му син А.Д. З..Взыскателят твърди, че определеният режим на лични отношения не се спазва от длъжника П. Й. П., която едностранно променя определените периоди на свиждания, не желае да го компенсира допълнително за сметка на пропуснатите по нейно желание полагаеми му се дни на свиждане, създава пречки за съвместно отбелязване на рождените и именните дни на детето и осуетява осъществяването на личните му отношения с детето в пълен обем съобразно постановеното съдебно решение.Моли ЧСИ да задължи длъжника в 3-дневен срок от връчване на поканата да съобщи готова ли е да предаде детето в определеното място и време, какви пречки за своевременното изпълнение на задължението съществуват, в кое място и време е готова да предаде детето, като при необходимост ѝ наложи глоба по чл.527, ал.3 ГПК и постанови принудителното ѝ довеждане.

По делото е представен изпълнителен лист от 25.10.2019 г. на СРС, 89 с-в, по гр.д.№ 16656/2018 г., издаден на основание решение № 102235 от 24.04.2019 г. за определяне на режим на лични отношения между детето А.Д. З. и неговия баща Д.Р.З., като бащата ще има право да вижда и взема детето всяка нечетна седмица от годината за времето от 18,00 ч. в петък до 18,00 ч. в неделя, с преспиване; ще има право да прекарва заедно с детето и 10 дни от лятната му ваканция, както и 10 дни от зимната му ваканция, които да не съвпадат с годишния отпуск на майката.Бащата ще има право да прекарва заедно с детето допълнително по едно денонощие през времето на Коледните и Великденските празници в часовия диапазон от 11,00 ч. на първия ден на празника до 11,00 ч. на следващия ден, с преспиване.Рождените и именните дни на детето страните ще отбелязват съвместно заедно с детето.Страните са се съгласили, че по взаимно съгласие и в интерес на детето ще могат да променят инцидентно така уговореният режим на лични отношения.

На 09.01.2020 г. П. П. е получила покана за доброволно предаване на дете, с която на основание чл.528, ал.1 ГПК е поканена да се яви в кантората на ЧСИ в 1-седмичен срок от получаването ѝ, а на 17.01.2020 г. в 18,00 ч. на посочения адрес да предаде детето А. З. на Д. З. и в 3-дневен срок да съобщи на съдебния изпълнител готова ли е да предаде детето в определеното място и време, какви пречки за своевременното изпълнение на задължението съществуват и ако има такива-кога ще отпаднат, в кое място и време е готова да предаде детето.В поканата се съдържа предупреждение, че при неизпълнение ще ѝ бъде наложена глоба по чл.527, ал.3 ГПК в размер до 400 лв. и при необходимост ще бъде постановено принудителното ѝ довеждане.

С молба от 10.01.2020 г. П. П. е уведомила ЧСИ, че е готова да предаде детето в определеното място на 17.01.2020 г.

Представена е разменена електронна кореспонденция между страните, от която е видно, че П. П. е уведомила възискателя, че е в отпуск за периода 23.07.2021 г.-01.08.2021 г., като възискателят е поискал да му се посочат дни за компенсация, ако майката и детето заминат на 23.07.2021 г. вечерта.

С молба от 30.07.2021 г. възискателят е уведомил ЧСИ, че майката на детето отказва да изпълнява съдебното решение относно установения режим на виждане и е пропуснал уикенда от 23.07.2021 г. до 25.07.2021 г.В молбата се съдържа изявление, че възискателят не желае да бъде компенсиран в бъдеще за пропуснати виждания с детето.

Представен е протокол, подписан от възискателя и от Г.С., в който е отразено, че Г.С. е придружил бащата Д. З. на 23.07.2021 г. на адреса по местоживееене на детето, но майката П. П. е отказала да предаде детето на бащата за редовно установения уикенд с аргумента, че от понеделник е отпуска и желае да използва и уикенда.

С постановление от 12.10.2021 г. ЧСИ С.Я. на основание чл.528, ал.5 вр. чл.527, ал.3 ГПК е наложил глоба в размер на 100 лв. на П. Й. П. поради установено неизпълнение на задълженията по чл.528 ГПК, състоящо се в неизпълнение на режима на лични отношения, установен с изпълнителен лист на СРС, 89 с-в по гр.д.№ 16656/2018 г., въз основа на който е образувано изпълнително дело № 20198440403030, а именно: непредаване на детето А.Д. З. на бащата Д.Р.З.-възискател, на 23.07.2021 г.Постановлението е връчено на жалбоподателката на 14.10.2021 г.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна

страна следното:

Частната жалба е подадена в срока по чл.436, ал.1 ГПК и е допустима.Разгледана по същество, същата е основателна.

Глобата по чл.528, ал.3 ГПК се налага като санкция за неизпълнение в срок на задължение на длъжника по чл.528, ал.2 ГПК.Т.е., за да е налице неизпълнение на задължението по чл.528, ал.2 ГПК, длъжникът трябва да е поканен от съдебния изпълнител да изпълни доброволно задължението си за предаване на дете и на задължението си за последващото му връщане в определеното място и време.Поканата трябва да бъде връчена на длъжника по възможност две седмици, но не по-късно от една седмица преди определеното време за предаване на детето.В 3-дневен срок от връчване на поканата длъжникът трябва да съобщи на съдебния изпълнител готов ли е да предаде детето в определеното място и време; какви пречки за своевременното изпълнение на задължението съществуват; в кое място и време е готов да предаде детето.В случая съдебният изпълнител не е връчил покана на длъжника да предаде детето на 23.07.2021 г. с предписаното от закона съдържание, поради което за последния не е възникнало задължението по чл.528, ал.2 ГПК, за неизпълнението на което му е наложена имуществената санкция.Поканата с изх.№ 001462/10.01.2020 г. касае друга дата и място на предаване на детето и е ирелевантна, тъй като глобата, предмет на обжалване, не е наложена за неизпълнение на задължението от длъжника, възникнало след връчването ѝ, а за друга дата, за която не е изпращана покана по чл.528, ал.1 ГПК.

Следва да се добави, че липсват доказателства за неизпълнение на задължението на длъжника, тъй като не е изготвен протокол от съдебния изпълнител, констатиращ отказа на длъжника да предаде детето, а представеният такъв, изготвен от вискателя и трето лице, няма доказателствена стойност.

Поради изложените съображения обжалваното постановление следва да се отмени.

С оглед изхода на спора ответникът по частната жалба следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателката разноски за настоящото производство в размер на 25 лв. за държавна такса.Разноски за адвокатско възнаграждение не следва да се присъждат, тъй като с договора за правна защита и съдействие жалбоподателката и процесуалния ѝ представител са уговорили заплащане на

адвокатския хонорар по банков път, но липсват доказателства за осъществен такъв начин на плащане. Договорът има характер на разписка само при извършено плащане в брой, какъвто не е разглеждания случай / в този смисъл са разясненията по т.1 на ТР № 6/06.11.2013 г. на ОСГТК на ВКС/.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ постановление от 12.10.2021 г. на ЧСИ С.Я. по изп.д.№ 20198440403030, с което на П. Й. П. е наложена глоба по чл.528, ал.5 ГПК вр. чл.527, ал.3 ГПК.

ОСЪЖДА Д.Р.З. с ЕГН ***** и с адрес: гр.София, жк „***** ет.***** да заплати на основание чл.78, ал.1 ГПК на П. Й. П. с ЕГН ***** с адрес: гр.София, жк „*****“, ул. „*****“, ж. к-с „***** сумата от 25 лв.-разноски за държавна такса.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____